

”PRO URBE BIHARKERESZTES” KITÜNTETŐ DÍJ

2006. április 26-án a Város Hete rendezvénysorozat keretében ünnepi képviselő-testületi ülésen adták át a város életében immár harmadik alkalommal a ”Pro Urbe Biharkeresztes” díjat. Ebben az évben Jávor Jánosné nyugdíjas pedagógus részesült ebben a kitüntetésben.

A város pedagógustársadalmát is büszkeséggel tölti el az a tény, hogy a település javát szolgáló munkájáért, több évtizedes közéleti tevékenységéért a pedagógusok közül került ki a legújabb díjazott.

- *Hogyan fogadta a hírt, hogy Önnek ítelték a 2006. évi ”Pro Urbe Biharkeresztes” díjat?*

- Sírva fogadtam a meghiúsultságtól. Első gondolatom az volt, hogy csak érdemes volt minden értetlenséget, nehézséget leküzdeni. Büszkeséget éreztem, hogy Nagy Gyula tiszteletes úr és Békési László doktor úr után engem tartott méltónak a város vezetése erre a díjra. Köszönöm.

- *Mit tart pályája, közéleti tevékenysége legnagyobb sikerének?*

- Azt, hogy szolgálni tudjam szerény lehetőségeimmel a magyar nemzeti kultúra megismertetését. Hálás vagyok tanítóimnak, tanáraimnak, akik hivatástudattal plántálták értelmembe és lelkembe a tudás iránti vágyat, a megismerés szépségét. Igyekeztem a rám bízott gyermekek személyiségét sokoldalúan fejleszteni, minden tanórai és iskolán kívüli tevékenység során. Minden emberben van olyan tehetség, amellyel hasznossá tud válni. Tiszteltem és ma is tiszteltem minden gyermekben és felnőttben az értékes tulajdonságokat, ezekre építve próbáltam és teszem most is az előttem álló feladatok megoldására megnyerni őket. Egyik tanítványom ipari tanuló korában azt mondta, hogy: „De jó, hogy engem Jávor né meg tanított olvasni!” Hála Istennek nagyon sok gyereket taníthattam meg az elemi ismeretekre. A nagyon jó hangulatú énekórákon, kirándulásokon, versenyeken ünnepi műsorokban hazánk nemzeti értékeit ismerttettem meg gyerekekkel és szülőkkel egyaránt.

A történelmi tárgyú ismeretekkel magyarságunk gyökereit erősítettem bennük. Az úttörőmozgalomban is, a táborozások során is megmutattam, hogy mily gyönyörű a mi hazánk. Jó közösségeket akartam formálni, hogy mindenki jól érezze magát, ha együtt vagyunk. Politikai tevékenységem is ezeket a célokat szolgálta. „Jót, jól!” ez vezérlője az életemnek. Azt, hogy már hét éve egy közösség hasznos tagja lehetek különös lehetőségnek tekintem. Folytathatom közösségformáló munkámat. Csak értelmes tevékenység során gazdagodik az ember! Ez akkor is igaz,

ha már időssek vagyunk. Az élet értelme nem a pénzhajhászás. Mint látjuk, ha figyelmen kívül hagyjuk az értelmi és érzelmi értékeket zsákutcába jut az életünk. Aki fiatalon megérezte az értelmes élet ízét, az idős korban is vágyik rá. Ezért megyünk mi, a Fehér Mályva Hagyományörző Egyesület tagjai a foglalkozásokra. Megismerjük szűkebb hazánk, Bihar és más tájegységek népzenei dialektusait, nehéz munkával versenyekre készülünk és eddig még jó helyezéseket értünk el. Milyen boldogság látni, hogy a háziasszony gyönyörűen énekel, hogy azok, akik életük során fizikai munkát végeztek, helyes hangsúlyozással idézik Csokonait, Kossuthot, Arany Jánost. Sok küzdelem van munkánk mögött, de pont ez élte minket. Igen, félre kell tenni saját nyomorúságainkat, mert a többiek kikapcsolódni vágnak az otthon egyhangúságából. És ezt még el is ismeri és megbecsüli a város előljárósa. Különösen büszke vagyok arra, hogy csatlakozott hozzánk az erdélyi népzeneért érdeklődő és kedvelő fiatal énekes, aki tudását ezután Bodza Klára iskolájában fogja gyarapítani. Nagyon örülök annak, hogy új tagjaink is vannak, hogy nyugdíjas magyar szakos tanár is részt vesz a műsorok rendezésében, és annak is, hogy férfi tagjaink aktívan bekapcsolódnak a munkába. Mi mindent közösen végzünk és így a siker is közös. A fiatal pedagógusok pedig motorjai közösségünknek és folytatják majd miutánunk a hagyományörzést. Hát mindezt tartom én sikernek.

- *Mi ad újabb és újabb erőt a közért végzett feladatok elvégzéséhez? Több évtizedes tapasztalataiból mit adna át az Önt követőknek?*

- Ez jó kérdés! Az elért eredmények új tevékenységre sarkallnak. Meg az, hogy szükség van a munkámra, újabb impulzusokat ad. Én szervezésre születtem, ezért mondta a férjem, hogy ne lépjek ki a munka forgatagából, mert ha nem lesz feladatom, akkor végem. Követőimnek azt tanácsolom, hogy mindig a szívük szerint cselekedjenek. Ami iránt hajlamot éreznek, azt tegyék, akkor lelik örömeiket abban, amit végeznek. Ne riadjanak vissza értetlenség, kicsinyesség, önzés, rosszindulat miatt! Bizonyítsák lépten-nyomon igazukat, előbb-utóbb eljön a siker. Bízban embertársaikban, becsüljék értékeiket, legyen türelmük és kitartásuk céljuk elérésére. Ha érzi, hogy becsülöm őt, akkor megbocsátja hibáimat is. Nekem szükségem volt – szangvinikus természetem miatt – társaim jóindulatára, hisz sokszor követtem el hibát. Tudjuk beismerni tévedésünket, próbáljuk helyrehozni a dolgokat.

- *Milyen tervei, jövőbeni feladatai vannak?*

- Ameddig szükség lesz közösségteremtő munkámra, és lesz hozzá erőm, szolgálni szeretném a családomat, a város közéletét azzal, hogy egyesületünkben dolgozok. Találni szeretnék egy népzenei szakembert, aki irányítaná ezt a tevékenységünket. Újabb színpadi játékokat szeretnék összeállítani, színre vinni. Rendezvényeinket szeretném kiterjeszteni azokra is, akik eddig még nem vettek részt azokon. Szüksége van az embereknek kulturált szórakozásra, néha országjáró túrara, egy-egy bográcsozásra, kerékpártúrara – együtt ez szórakoztatóbb.